

Като свърши злодѣаніе-то, Семирамида остана ла обладателницѣ на голѣмо-то царство; но заедно съ нея сѣднало на престола и злополучіе-то; грызеніе-то на свѣсть та и отровило нейното величіе, за което та толко се мъчела. Она всако минута гледала предъ себе си блѣднѣ-тъ и разсърденѣ сѣнкѣ на нещастнаго Нина, что-то ѣх мъмрала за не благодарностъ-та и. Страшна вѣда ни денѣ ни нощѣ и не давала покой, и най послѣ она рѣшила да отиде да се свѣтѣва отъ оракала; тѣй се наричалъ жрецъ-а на лъжливы-тъ боговы, който, като чи бы могълъ да предказва бѣдѣщето. Семирамида молила того мнимаго прорицателя да и каже, съ кѣкъвъ способъ да се освободи отъ нестерпимы-тъ вътрешны мъчки; но оракалъ; вмѣсто всако утѣшеніе и казалъ чи сынъ и Ниній ще бѣде причинѣ на смъртъта и.

Тогасъ она видѣла, чи дѣла-та, коато ѣх плашала—е справедливо наказаніе отъ небото за жестокостъ-та и прѣтивъ Нина; та бекѣ не намѣрвала удоволствіе и насамыѣ престолъ.

Вы можете разгмѣ отъ това, чи злото